

בש"פ 3644/14 - מדינת ישראל נגד ברק זכאים

בבית המשפט העליון

בש"פ 3644/14

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: ברק זכאים

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באייר התשע"ד (25.5.2014)

בשם המבקשת: עו"ד יעל שרף
בשם המשיב: עו"ד עופר אשכנזי

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 3.6.2014 או עד למתן פסק הדין בעניינו בת"פ 9588-09-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

כתב האישום

עמוד 1

ביום 3.9.2013 הוגש כתב אישום נגד המשיב המייחס לו ביצוע של עבירת חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי המתואר בכתב האישום, המשיב ונוספים מבני משפחתו מתנכלים מזה שנים לעובדי תחנת מוניות בה מועסקים נהגים רבים ממוצא ערבי, על רקע גזעני. בהמשך לכך, נטען בכתב האישום כי המשיב החליט לתקוף ולדקור נהג מתחנת המוניות. ביום 7.5.2013 ביקש המשיב ממחלק עיתונים שפגש ברחוב להזמין עבורו מונית מהתחנה. המשיב עלה למונית, ובתום הנסיעה כאשר פתח את דלתו במטרה לרדת מהמונית, הסתובב המשיב לכיוון הנהג (להלן: המתלונן) ודקר אותו מספר דקירות בגב, בחזה וברגליים בעזרת חפץ חד. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן מספר פצעים והוא פונה לבית החולים.

הליכי המעצר

יחד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים. ביום 12.9.2013 קיבל בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' דראל) את הבקשה והורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בית המשפט קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, וביניהן זיהויו של המשיב על-ידי מחלק העיתונים כמי שביקש ממנו להתקשר לתחנת המוניות, הימצאות טביעות אצבע של המשיב במונית בה נהג המתלונן, אמירות מפלילות של המשיב למדובב, איכון טלפוני של המשיב ושתיקתו בחקירה. בית המשפט ציין כי מדובר בראיות נסיבתיות בלבד, אולם צירופן יחד עומד במבחן הסיכוי הסביר להרשעה לאחר עיבודן של הראיות במהלך המשפט. כמו כן נקבע כי קמה חזקה בדבר מסוכנותו של המשיב נוכח השימוש בנשק קר במטרה לפגוע בגופו של אדם.

בית המשפט הוסיף כי לא קיימת אפשרות להסתפק בחלופת מעצר. בהקשר זה ציין בית המשפט כי למשיב עבר הפלילי מכביד הכולל מספר עבירות אלימות וביניהן שתי הרשעות קודמות שעניינן אלימות שהופנתה כלפי גורמים בתחנת המוניות בה הועסק המתלונן. בית המשפט הוסיף וציין את הרשעותיו הקודמות של המשיב בעבירת הפרת הוראה חוקית ובעבירה של בריחה ממשמורת חוקית, כמעידות על הקושי במתן אמון במשיב. לפיכך קבע בית המשפט כי לא ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר וזאת אף בלי הגשת תסקיר מעצר.

ביום 1.12.2013 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בגדרה ביקש להורות על הכנת תסקיר מעצר שיבחן את אפשרות שילובו בקהילה טיפולית. בית המשפט קיבל את בקשתו של המשיב במובן זה שהורה על הכנת תסקיר בעניינו, אולם לאחר שהתסקיר המליץ על המשך מעצרו של המשיב, והמשיב לא פעל לקביעת מועד דיון בבקשה לעיון חוזר, נדחתה הבקשה והמשיב נותר במעצר.

ההליך העיקרי

ביום 12.9.2013 הוקרא כתב האישום. ביום 29.10.2013, לאחר מספר דחיות עקב רצונו של המשיב לבחון אפשרות להחלפת ייצוג, מסר המשיב מענה לכתב האישום וכפר בעובדותיו. ביום 30.12.2013 התקיים דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הדיון הבא בתיק שנקבע ליום 9.2.2014 נדחה לאחר שבבוקר הדיון הודיע המשיב לבית המשפט שהוא מעוניין להחליף את בא-כוחו באחר. ביום 16.2.2014 התקיימה ישיבת

הוכחות בה נשמעו שלושה עדי תביעה וביניהם המתלונן. בדיון שהתקיים ביום 2.4.2014 הודיע המשיב פעם נוספת שהוא מעוניין בהחלפת ייצוג וביקש לדחות את הדיון. בית המשפט דחה את בקשתו ובדיון נשמעו שני עדי תביעה. כמו כן, באותו דיון דן בית המשפט בעתירה לגילוי ראייה שהגיש המשיב. ביום 13.4.2014 נדחתה ישיבת הוכחות לבקשת המבקשת, שכן אחד מעדי התביעה לא יכול היה להתייצב, אך בית המשפט קיים דיון במעמד צד אחד בעתירה לגילוי ראייה. ביום 28.4.2014 התקיים דיון נוסף בעתירה לגילוי הראייה ובית המשפט דחה את העתירה. יצוין כי בסופו של דבר לא הוחלף בא-כוחו של המשיב והוא מיוצג מתחילת ההליך על-ידי עורך הדין עופר אשכנזי מטעם הסנגוריה הציבורית.

על-פי הבקשה קבועים בתיק שני מועדים לשיבות הוכחות בימים 10.6.2014 ו-1.7.2014, בהן עתידה להסתיים פרשת התביעה, תשמע פרשת ההגנה וישמעו סיכומי הצדדים. במהלך הדיון בבקשה דנא עדכן בא-כוח המשיב כי שני מועדי הוכחות, בהם אמורים להישמע עדי תביעה, קבועים לחודש יוני הקרוב ומועד אחד בחודש יולי. מכאן טענת המשיב כי משפטו לא יסתיים במהלך הארכה המתבקשת, גם בהתחשב בתקופת הפגרה, ויהיה צורך להגיש בקשה נוספת לבית משפט זה.

הבקשה

המבקשת טוענת כי מעשי המשיב ונסיבות ביצועם מעידים על המסוכנות הנשקפת ממנו. המבקשת מוסיפה כי למשיב חמש הרשעות קודמות הכוללות, בין השאר, הרשעות בביצוע עבירות אלימות, איומים, סמים ובריחה ממשמורת חוקית. בגין עבירות אלה ריצה המשיב מספר עונשי מאסר, כאשר המשיבה מדגישה כי חלק מעבירות אלה דומות לעבירה בה מואשם המשיב כעת. לטענת המבקשת הרשעות אלו מחזקות את החשש כי המשיב יביא לשיבוש הליכי משפט ואף ימלט מן הדיון. המבקשת מפנה גם לתסקיר המעצר בו הוזכר כי בעבר הפר המשיב תנאי מעצר בית ושרף את האיזוק האלקטרוני ולאחר מכן ברח מקהילה טיפולית אליה הופנה.

המשיב טוען, כמפורט לעיל, כי סביר שמשפטו לא יסתיים במהלך הארכה המתבקשת, ומדגיש כי הדחיות שנבעו מרצונו להחליף את ייצוגו הסתכמו בפרק זמן קצר יחסית. עוד נטען לכרסום מסוים בעצמת הראיות לאחר חקירת מומחית מז"פ בתחום טביעות אצבע, כשהוברר שמדובר בטביעה קשה לפענוח, כשמומחים קודמים לא היו יכולים להגיע לזיהוי. המשיב מצביע על כך שהוא נתון במעצר תקופה ממושכת המצדיקה פנייה מחודשת לשירות המבחן במטרה לברר אפשרות שחרור לחלופת מעצר, כאשר הפעם, בניגוד לפנייה הקודמת לשירות המבחן, לא יתבקש שילוב המשיב בהליך גמילה, אלא מעצר בית במסגרת חלופה שתוצע.

הכרעה

דין הבקשה להתקבל. מסוכנותו של המשיב גבוהה והאמון שניתן ליתן בו לצורך בחינת שחרור לחלופה מועט ביותר. מסקנה זו מבוססת הן על עובדות כתב האישום והן על עברו המכביד של המשיב והפרות תנאי שחרור שנקבעו לו במקרים קודמים. בצד זאת, ניתן להתרשם כי משפטו של המשיב מתנהל כראוי, וגם אם לוח הזמנים הצפוי שהוצג בבקשה לא היה מדויק, אין הכרח שההליך לא יסתיים במהלך הארכה המבוקשת, וברור כי דרושים ימי דיונים בודדים לסיום ההליך.

נוכח האמור לעיל איני סבור שהגיעה העת לבחון חלופת מעצר. ככל שבפי המשיב טענות מבוססות בדבר כרסום במשקל הראיות לכאורה, פתוחה דרכו לפנות בבקשה לעיון חוזר.

סיכום

הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 3.6.2014 או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 9588-09-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

שׁוֹפֵט

25/05/2014
